

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

NOVA EVANGELITZACIÓ - NE 3.1

FORMACIÓ - CURS 2022-23

***“Benaurat qui troba en tu la seva força i decideix en el seu cor el sant viatge”
(Salm 84, 6)***

Joan Mª Bovet

Centre de Psicologia Clínica - Gestalt-FIS, Família i Salut

NE 3.1

PLANTEJAR-NOS LA VIDA COM UN VIATGE VERS LA PLENITUD (VERS LA CONSCIÈNCIA DE LA DIVINITAT), ENS AJUDA A ENTENDRE AQUEST NOSTRE VIATGE.

OCTUBRE 08.10.22

TEXT N° 1. LA VIDA ÉS UN VIATGE VERS LA VIDA PLENA

**"Benaurat qui troba en tu la seva força i decideix en el seu cor el sant viatge"
(Salm 84, 6)**

El poeta que compon aquest cant ha pelegrinat al Temple de Jerusalem. Hagués volgut quedar-s'hi, però havia de tornar a la seva terra. Pensa amb nostàlgia en "l'amable estança del Senyor on ha experimentat la presència de Déu. Tanmateix decideix tornar-hi i es posa en viatge per pujar novament a Jerusalem. Serà un "viatge" que el portarà novament "davant de Déu", per això esdevindrà un "sant viatge". Com en totes les cultures i religions "el viatge" esdevé una paràbola de la vida.

El "sant viatge" és el símbol del nostre itinerari vers Déu. Estem encaminats cap a una fita que és l'inici de la nostra trobada amb Déu. Per què no fer d'aquesta única vida que tenim, un viatge, un viatge sant, perquè Sant és Aquell que ens espera?

"La vida humana, doncs, transcendeix les pulsions bàsiques a satisfer (tant les d'ordre biològic com psíquic), per a obrir-se al que anomenem la realitat espiritual, d'ordre escatològic, irreductible a qualsevol altra realitat, i que és un camp compartit per les diverses Tradicions religioses. El desplegament d'aquesta dimensió és el que dona sentit a l'existència humana i la que duu a terme la nostra finalitat última: la nostra transformació en Crist Jesús, la nostra "divinització per participació".

En definitiva, l'ésser humà té dues alternatives: l'autocentrament, que és el que Pau anomena "deixar-se portar pels desigs de la carn" (Gal 5,19-21), font del mutu devorament entre els humans, o bé, la donació de si mateix, que són els fruits de l'Esperit: "amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix" (Gal 5,22). Aquest també és el sentit d'aquestes altres paraules: "Els qui són de Jesucrist han clavats a la creu totes les passions i tots els desigs terrenals. Si vivim gràcies a l'Esperit, comportem-nos d'acord amb l'Esperit" (Gal 5, 24-25). És a dir, viure en l'Esperit implica descentrar-se. Insistim a dir que no es tracta d'una qüestió moral, sinó espiritual, és a dir, d'una actitud, d'una disposició que prové del més profund del nostre ésser". (Itinerari vers una vida en Déu. Xavier Melloni, sj.)

Sí, tots estem cridats a ser sants segons el cor de Déu, aquell Déu que ens estima un per un amb immens amor i ha somniat i dissenyat per nosaltres un amorós i sublim camí a seguir i un trajecte precís a seguir. Però, influenciats per les obligacions i la mentalitat del món, ens pot passar de malgastar energies inútilment. I pot passar que es vegin inútils els dies de repòs, superflus els moments de pregària, o es considerin les malalties i les diverses dificultats, que Déu permer per una sola finalitat d'amor, com entrebancs a la pròpia vida. Tot el contrari, són gràcies actuals disfressades. Abracem-les i estimem-les per amor a Aquell que les permet per un nostre bé molt més gran i insospitat. Fiem-nos d'Ell. Deixem-nos sorprendre.

Com encaminar-se i reencaminar-se seriosament en el sant viatge? No és difícil descobrir-ho: fer no la nostra voluntat, sinó la voluntat de Déu; seguir-la en cada moment present de la vida, conscients que, i aquest és un gran do, per cada acció que fem

d'aquesta manera hi ha una gràcia especial que l'acompanya, se'n diu la "gràcia actual", que il·lumina la intel·ligència i inclina la nostra sensibilitat i la nostra voluntat, al bé.

Si la vida és un "sant viatge" traçat per la voluntat de Déu, el nostre camí demana progressar cada dia. És l'amor el que ens empeny a créixer, a millorar. No ens podem contentar de com hem viscut ahir. "Avui, millor que ahir", ens podem repetir.

I quan ens deturem? Quan retrocedim, tornem a caure en els errors o en la mandra? Hem d'abandonar el viatge, desanimats per les equivocacions? No, en aquests moments la paraula clau és "recomençar".

Recomençar, rendint a la misericòrdia de Déu aquest nostre passat amb les seves equivocacions, amb els seus pecats.

Recomençar, posant tota la fe en la gràcia de Déu més que en les nostres capacitats. No diu la Paraula de Déu que trobem en Ell la nostra força? Cada dia reemprenem el viatge com si fos el primer dia.

I sobretot, caminem junts, units en l'amor, ajudant-nos els uns als altres. El Sant estarà enmig nostre i Ell es farà el nostre "Camí". Ell ens farà comprendre més clarament la voluntat de Déu i ens donarà la decisió i la capacitat d'actuar-la. Units, tot serà més fàcil i gaudirem de la benaurança promesa a qui emprèn el "sant viatge".

EL SECRET DE TORNAR A COMENÇAR:

El secret de la victòria: tornar a començar després de cada derrota.

El secret de l'èxit: tornar a començar cada dia cercant la perfecció de l'amor.

El secret de l'alegria: recomençar tornant a somriure, fins i tot durant el plor.

El secret de la felicitat: tornar a començar a estimar sempre, immediatament i amb joia.

El secret de l'amor: tornar a començar, fins i tot en el dolor.

El secret de la santedat: tornar a començar després de cada caiguda.

El secret de la fe: tornar a començar confiant en l'amor del Pare.

El secret de la vida: tornar a començar després de cada mort.

Tornar a començar sempre. Recomencem avui, ara!

SUGGERIMENTS A LA TRIA D'UNA FRASE, D'UNA PARAULE, D'UN CONCEPTE... per fer-ne lectura (lectio), meditació (meditatio) i oració (oratio).

- "Benaurat qui troba en tu la seva força". Benaurat...benaurat...benaurat..
- "Benaurat qui decideix en el seu cor el sant viatge". Benaurat qui decideix...
- El meu sant viatge em porta a trobar-me amb Déu. Trobar-me amb Déu... trobar-me...
- Recomençar després de cada aturada, de cada caiguda... recomençar...
- Rendeixo el meu passat a la misericòrdia de Déu. L'entrego a Déu... l'entrego...
- Poso tota la meva fe en la gràcia de Déu.
- Senyor, em crides a ser sant@ segons el Teu cor immensament amorós... segons el teu cor... segons...
- Sant viatge és fer la teva voluntat no la meva... la teva, no la meva voluntat... la teva... la teva...
- Cada cop que faig la teva voluntat em dones la "gràcia actual". atent@ a la gràcia...
- Aprofito la "gràcia actual" a cada instant.

TEXT N° 2. LA CRIDA A LA SANTEDEAT - CAP. 1 (GAUDETET ET EXULTATE - PAPA FRANCESC)

Hi ha molts tipus de sants. A més dels sants oficialment reconeguts per l'Església, moltes més persones corrents estan amagades als llibres d'història i tot i així han estat decisives per canviar el món. Inclouen molts cristians, el martiri dels quals és un signe del nostre temps. "Cada sant és una missió; és un projecte del Pare per reflectir i encarnar, en un moment determinat de la història, un aspecte de l'Evangelí." La santedat és viure els misteris de la vida de Crist, "morir i ressuscitar constantment amb ell", i reproduir en la pròpia existència diferents aspectes de la vida terrenal de Jesús: la seva proximitat als darrers, la seva pobresa i altres manifestacions del seu lliurament per amor. "Permet a l'Esperit Sant que forgi en tu aquest misteri personal que reflecteixi Jesucrist al món d'avui." en la missió de construir el regne d'amor, justícia i pau universal.

La santedat és tan diversa com la humanitat; el Senyor té en ment un camí particular per a cada creient, no només per al clergat, els consagrats, o els qui viuen una vida contemplativa. Tots estem cridats a la santedat, sigui quin sigui el nostre paper, "vivint amb amor i oferint el propi testimoniatge", i en les ocupacions de cada dia, tornats cap a Déu. Entre les maneres de donar testimoni hi ha els "estils femenins de santedat", de dones santes famoses i també de tantes dones "desconegudes o oblidades" que han transformat les seves comunitats. A més dels grans desafiaments, la santedat creix a través de gestos petits: rebutjant les crítiques, escoltant amb paciència i amor, dient una paraula amable a una persona pobre.

La santedat et manté fidel a allò més profund de tu mateix, lliure de tota forma d'esclavitud, i donant fruit al nostre món. La santedat no et fa menys humà, ja que és una trobada entre la teva feblesa i el poder de la gràcia de Déu. Però necessitem moments de solitud i de silenci davant Déu, per enfrontar-nos al nostre jo i deixar entrar Déu.

SUGGERIMENTS A LA TRIA D'UNA FRASE, D'UNA PARAULE, D'UN CONCEPTE... per fer-ne lectura (lectio), meditació (meditatio) i oració (oratio).

- Senyor tens en ment el camí de santedat concret que vols per a mí.
- Quin és el teu projecte de santedat per mí?... Tens el meu projecte de santedat...
- Quin evangeli vols que sigui el teu projecte per fer-me sant@?
- El meu patró de conducta és part del teu projecte de santedat per a mí...
- El meu camí de santedat és viure el teu amor... viure en l'amor...
- El nucli del meu patró de conducta és el que Tu més desitges que t'entregui.
- Tu i jo sabem quin és. Jo te l'entrego... te l'entrego... te l'entrego...
- Ajuda'm a sostenir el meu camí de santedat... sostent-me en la teva santedat...
- La meva santedat és pobre, és humil, però és l'únic important...
- T'ofereixo petits gestos... gestos petits...
- En el silenci de la meditació-oració poso el meu jo davant teu... el jo davant teu... el jo davant teu...
- Te l'abandono... te l'abandono...

TEXT N°3. L'ULL DEL JO ÉS L'ULL DE LA DIVINITAT QUE S'EXPRESSA COM A CONSCIÈNCIA

"L'evolució espiritual té lloc com a conseqüència d'eliminar els obstacles. La devoció permet sotmetre les vanitats i les il·lusions més preuades de la ment de tal manera que l'allibera i l'obre mica en mica a la llum de la Veritat. Aquesta és la llum de la consciència, la irradiació de l'Ull del Jo, que emana en forma d'un amor profund. La inspiració espiritual s'enforteix i es converteix en una llum que guia la vida de la persona. Tots els desitjos humans es fonen, es dissolen, en comparar-los amb el que ara es contempla com l'últim estat possible. Hom es converteix així en devot i servidor de Déu, davant del qual hom està disposat a renunciar a tot el que la vida pot oferir. L'ànima ja no desitja ni es capaç d'entretenir-se en res que no sigui la presència de Déu. La rendició és cada cop més profunda, fins que sorgeix el desig que desapareixi el propi jo." (Hawkins)

En una entrevista feta a Hawkins sobre la pregària donà aquesta resposta: "Crec que una de les oracions més poderoses és repetir que ets un servent de Déu. Dius [...] "sóc un servidor del Senyor, per tant, la meua voluntat, els meus pensaments i tota la resta, no serveixen de res". Demanes ser un servidor del Senyor i després demanes a Déu que expressi la seva voluntat per a tu, i després Li dius: "De quina manera puc ser el teu servidor, Oh Senyor?"

I aleshores Déu et perfecciona, ja que t'has convertit en el "seu" problema, perquè ara el "seu" problema és com fer de tu un instrument millor. Jo anomeno a això "aporrerjar les portes del Cel." La manera d'aporrerjar les portes del Cel és dir a Déu que ets el "seu servent", la "seua serventa" i que seria millor que Ell fer alguna cosa, ara mateix. I llavors El molestes amb oracions i súpliques. (Hawkins)

SUGGERIMENTS A LA TRIA D'UNA FRASE, D'UNA PARAULE, D'UN CONCEPTE... per fer-ne lectura (lectio), meditació (meditatio) i oració (oratio).

- La vida espiritual és fruit d'eliminar obstacles... eliminar obstacles... eliminar...
- És fruit de sotmetre vanitats... sotmetre vanitats...vanitats...
- La llum de la Veritat... la llum... de la Veritat...
- La Veritat és la irradiació de l'Ull del Jo... l'Ull del Jo... l'Ull del Jo...
- Emanava amor profund... emana amor... amor...
- Em converteixo en devot de Déu... devot de Déu... devot...
- Em converteixo en servidor de Déu... servidor...
- Disposat a renunciar a tot... a tot...
- Rendicions més profundes... més profundes...
- És pura gràcia de Déu... gràcia de Déu...
- Que desaparegui el jo... desaparegui el jo...
- Déu, sóc el teu problema... el teu problema...
- Deixa'm ser servidor teu... servidor teu...
- Aporrerjo les portes del cel... aporrerjo... aporrerjo...
- Et molesto amb pregàries... aporrerjant el cel...

PROPOSTA PER COMPARTIR AQUESTA NE

1. Comparteix amb el grup quina frase has escollit per fer la LECTIO
2. Comparteix amb el grup quina frase has repetit amb la boca com un mantra, per fer la MEDITATIO
3. Comparteix amb el grup el diàleg que has mantingut amb Déu en la teva ORATIO
4. Comparteix amb el grup què t'ha aportat de positiu d'aquesta NE

Així de senzill. Compartint entre tots, convertim cada NE en una PREGÀRIA de GRUP. T'imagines quantes “gràcies actuals” rebem? Cada NE la podem convertir en un exercici per viure com a servidors de Déu. Convertim l'experiència d'aquest nou curs en camí cap a Déu.

APÈNDIX SOBRE LA “GRÀCIA ACTUAL” PER SI VOLS CONÈIXER MÉS.

<https://docs.google.com/document/d/1NM-02as-m3VU50Chs7RWQ4WZKb02cOq/edit?usp=sharing&oid=113761628722533624431&rtpof=true&sd=true>

RECORDATORI dates sessions NE3

- NE 3.1 - 08.10.22 - Plantejar-nos la vida com un viatge vers la plenitud (vers la consciència de la Divinitat), ens ajuda a entendre aquest nostre viatge.
- NE 3.2 - 12.11.22 - La crida a VIURE AMB PLENITUT (perdó i humilitat) ÉS VIURE LES BENAURANÇES.
- NE 3.3 - 10.12.22 - “Ser pobre de cor (camí que porta a Déu), això és VIDA PLENA”.
- NE 3.4 - 14.01.23 - “Respondre amb humil mansuetud (optar pel positiu), això és VIDA PLENA”
- NE 3.5 - 11.02.23 - “Plorar (fer-se u, amb una humilitat radical) amb qui plora, és VIDA PLENA”.
- NE 3.6 - 11.03.23 - “Buscar la justícia (l'amor incondicional) amb fam i sed, això és VIDA PLENA”.
- NE 3.7 - 01.04.23 - “Mirar i actuar amb misericòrdia (més enllà del pensament possessiu “meu”), això és VIDA PLENA”.
- NE 3.8 - 13.05.23 - “Mantenir el cor net de tot el que embruta l'amor (silenciar ment), VIDA PLENA”
- NE 3.9 - 10.06.23 - “Sembrar pau al nostre entorn (sotmet-te a la Voluntat de Déu) VIDA PLENA”.
- NE 3.10 - 08.07.23 - “Accepta cada dia el camí de l'Evangeli amb voluntat espiritual, VIDA PLENA”.